

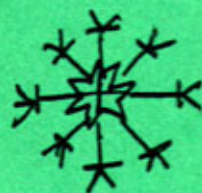
Kölvyök

2009

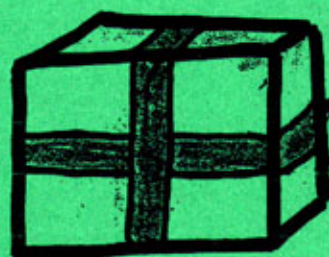
december

lap

Keleemes karácsonyi ünnepeket
kívánunk
mindenkinek!

A tartalomról:
Recept
Humor
Mi lenne, ha...
Érdekes írások
Karácsonyi előzetes
Irodalmi barangolások
Jó kis szójátékok, rímek

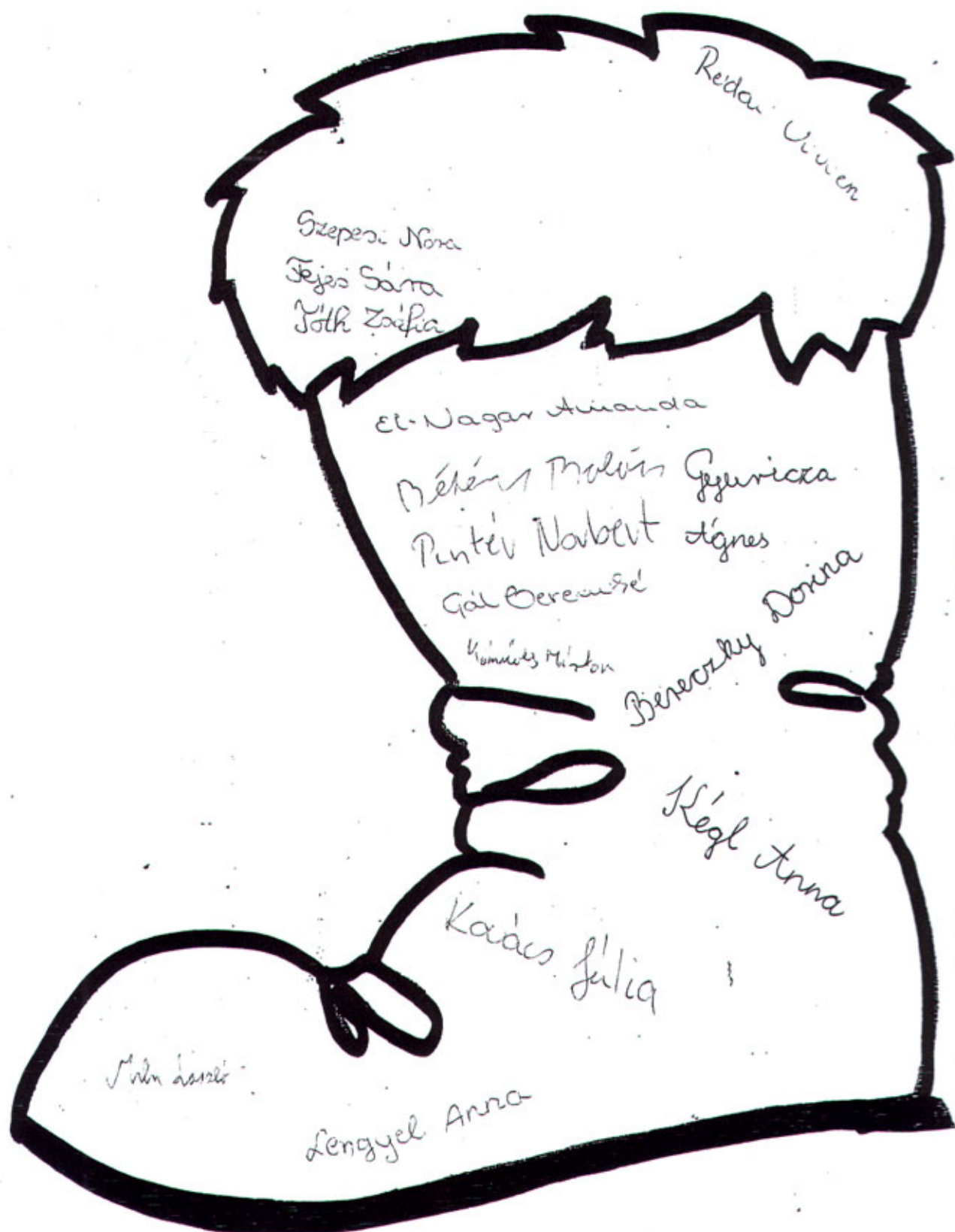

Kedves Gyerekek!

Ha Mikulás, akkor iskolaújság (is). Ezt a szép hagyományt követve ismét sok színvonalas, humoros és szellemes írást nyújtunk át Nektek.

Az írások szerzőit, valamint azokat, akik még nem ragadtak tollat(billentyűt, egeret,stb.)továbbra is arra biztatjuk, hogy jó gondolataikat ne tartsák meg maguknak, inkább osszák meg velünk!

A közelgő ünnepekre és a téli szünidőre sok örömet, jó pihenést kívánnak a szerzők:

KÖLYÖK 2009

A

P

A Mikulás napi szám tartalmából:

Karácsonyi előzetes
(történet, szokások, recept)

Az öreg tölgy meséje
(Kégl Anna 4.b)

Irodalmi barangolások
(találkozás Széchenyi Istvánnal, Shakespeare-rel, Jókainé Laborfalvy
Rózával)

Ha most feltámadna...
....Toldi Miklós(Pintér Norbert 8.a)
.....gróf Széchenyi István(Kőműves Márton 8.c)

Ha mi mennénk vissza a múltba...
avagy
Az élet áram nélkül(Békésy Balázs 8.a)

Káposztásmegyer mondája(Nagy Dávid 6.c)

Jó játék a szójáték
Rímfaragás és egyéb nyelvi játékok
(Bereczky Dorina 3.o, Gyuricza Ági 4.c)

És még sok remek írás!

KARÁCSONY

A karácsony az év talán legszebb, legmeghittebb és a kereszténység egyik legfontosabb ünnepe. Ennek ellenére sokaknak okoz fejfájást, hogyan tudják leküzdeni a "szinte kötelező" ajándékozást,

Takarítani, sütni, vásárolni kell. Végláthatatlan sorok a bevásárlóközpontokban, fejtörés(kinek mit vegyek, ki minek örülne igazán?) Az ember azt sem tudja, hol áll a feje."Tiszta örület!" Vagy mégsem? Mégsem. Mert mégis nagyon sokan várják, hogy jöjjön a Jézuska, összegyűljön a család a

feldíszített fa körül. Ez a pillanat, amiért mégis megérte a sok fáradozás.

A karácsony a szeretet és Jézus megszületésének az ünnepe. Eredetileg január 6-án, vízkeresztkor emlékeztek meg a Megváltó világra jöveteléről, ugyanis a megkereszтелéssel Jézus lelke született újjá. Az ősi kereszténységben fontosabb volt a lélekben, mint a testben való megszületés.

Végül az egyház december 25-ét jelölte ki emléknapul. (Ez egyben a Napisten ünnepe volt az antik világban.)

Szokások:

A vallásos keresztények számára az ünnep fénypontja a karácsonyi misén való részvétel (24-én éjféltkor vagy 25-én napközben). December 24-én hagyományosan a vallásos családok böjtölnek (*karácsony böjtje*), és csak este fogyasztják el a böjti vacsorát. Ez eredetileg alma, dió, méz és fokhagyma, majd vajás bableves hús nélkül (*böjtös bableves*), végül mákos guba volt, de újabban kialakult az a szokás, hogy hogy hal kerül ilyenkor az asztalra.

December 25-én következik a karácsonyi ebéd vagy vacsora. A család, esetleg a nagyobb rokonság ilyenkor összegyűlik, hogy együtt fogyassza el a karácsonyi ételeket.

(A magyaroknál a fő együttlét általában 24-e estéje (*szenteste*), míg a nyugat-európai országokban többnyire 25-e.)

A nem vallásos, de keresztény kultúrkörbe tartozók számára a karácsony általában a szeretet ünnepe, amely a családi együttlétet jelképezi. Karácsonykor elterjedt szokás, hogy megajándékozzuk szeretteinket.

KARÁCSONYI KVÍZ (nézz utána, a jó, és szépen kidolgozott megoldást Erzsi néninek add át dec. 10-ig. Szép, karácsonyi jutalmak!)

1. Jézus nagy valószínűséggel ezen a napon született.
 - a. december 25.
 - b. március 29.
 - c. április 1.
 - d. nem tudjuk pontosan
2. Hány angyal közölte a pásztorokkal, hogy a megváltó megérkezett?
 - a. kettő
 - b. több száz
 - c. egy
 - d. nem tudjuk pontosan
3. Mi a jászol?
 - a. állatetető
 - b. pajta
 - c. istálló
 - d. a fogadók mögötti terület
4. Honnan származott József családja?
 - a. Betlehemből
 - b. Názáretből
 - c. Jeruzsálemből
 - d. Galileából
5. Minek a segítségével találtak a pásztorok a kis Jézushoz?
 - a. egy fényes csillag segítségével
 - b. megkérdezték a fogadóban
 - c. kerestek egy jászolt
 - d. egy varázsló segített nekik
6. Hány napkeleti bölcset ment a jászolban fekvő Kis Jézushoz?
 - a. kettő
 - b. a biblia nem említi pontosan
 - c. három
 - d. egy sem
7. Hogyan ment Mária és József Betlehembe?
 - a. gyalog

- b. szekéren
- c. József gyalog, Mária számárháton
- d. a biblia nem említi pontosan

8. Ki mondta Józsefnek, hogy menjen Betlehembe?

- a. egy angyal
- b. Heródes
- c. az adószedő
- d. Cézár

9. Milyen állatok voltak az istállóban, amikor megszületett Jézus?

- a. marhák és birkák
- b. marhák, birkák és szamarak
- c. marhák, birkák és tevék
- d. nincsen rá pontos utalás

Karácsonyi gondolatok:

*Ahány csengő: csendüljön,
ahány gyerek: örüljön,
ahány gyertya: mind égjen,
karácsonyi szépségben.*

(Csanádi Imre)

*Te, szép zöld fenyő,
köszöntünk mi téged!
Hozz örömet mindnyájunknak,
és boldog új évet!*

(Petneki Jenő)

El-Nagar Amanda 8.a

KARÁCSONYRA

Mikor a karácsonyra gondoltunk, az osztálytársaimmal nem is tudtuk, hogy mit emeljünk ki, mit is írjunk. Receptet?? Szokásokat?? Verseket, idézeteket?? Tanácstalanok voltunk... Gondoljunk bele: ha verseket másolunk ki az internetről, nem tudunk többet meg. A szokásokat pedig már- szerintünk- nagyon jól tudjátok, úgyhogy arra gondoltunk, leírjuk nektek egy nagyon egyszerű, de elképesztően finom desszertnek a receptjét, amivel megajándékozhatjátok családtagjaitokat úgy, hogy ti magatok készítek el!

10 perces eperparfé:

Ennél egyszerűbb és gyorsabb parfét nem ismerek, úgyhogy csak annyit mondok: még az is bátran nekifoghat, aki teljesen kezdőnek számít a konyhában. A hozzávalókért pedig nem kell messzire menni, mert akár egy sarki éjjel-nappali polcain is megtalálhatjátok. :)

Hozzávalók:

- 40 dkg eperlekvár
- 1 vaníliás cukor
- 1 citrom
- 3 dl hideg tejszín

1.) az eperlekvárt elkeverjük a vaníliás cukorral és a 4 evőkanálnyi, frissen facsart citromlével, amit előtte átszűrtünk, hogy ne legyen benne mag. Ezután a hideg tejszínből robotgéppel habot verünk, és fakanállal lazán, könnyedén hozzáforgatjuk a vaníliás-citromos eperlekvárhoz.

Az egészet átkanalazzuk egy 20x30 cm-es műanyagdobozba, és 6 óra alatt megfagyasztjuk a mélyhűtőben.

2.) 15-20 perccel a tálalás előtt átrakjuk a hűtőbe, és amikor már felengedett olyan krémesre, hogy ki lehet szedni a dobozból, fagyikanállal vagy 2 evőkanál segítségével gombócokat formálunk belőle. Jól mutat talpas üvegkehelyben, de egyszerű poharakban is, és díszítésül tehetünk rá friss gyümölcsöt.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk mindenkinek!

El- Nagar Amanda, Gál Bereniké,
Rédai Vivien, Tóth Nikolett
8/a osztályos tanulók

IRODALMI BARANGOLÁSOK

Ezt az összefoglaló címet adtuk (már korábban) azoknak az írásoknak, amelyek az irodalom tananyaghoz kapcsolódnak, de más módon, más szemszögből mutatják be az ismert híres embereket. Mindannyian kedveljük a képzeletbeli időutazásokat, nem véletlen, hogy sok film is éppen erről szól. Fantasztikus dolog elképzelni, hogy az az ember, aki korábban élt, hogyan viselkedne napjainkban, mit gondolna arról, hogy ennyire megváltozott minden.

„Ha most feltámadna, s eljöne közétek...” írta Arany János a Toldi előhangjában. Mi lenne akkor? Hát mi most elképzeljük! A nyolcadikosok igencsak szabadjára engedték fantáziájukat.

Akkor hát: „Lássuk a medvét!” Nem tévedés, nem jön semmiféle medve, de a szólás arra utal (a régi vásári mutatványosok és a cirkusz világából), hogy most már jöjjön az igazi nagy produkció. Íme:

Mikor Toldi Miklós 2009-ben, a Belvárosban járt, egy plakáton megpillantotta Fekete Laci felhívását, mely szerint keresik Magyarország legerősebb emberét. Ilyen gondolatok fordultak meg Miklós fejében: „Nem tudom ugyan, hogy kerültem ide, de nem lehet rossz hely, ha erős embereket keresnek.” Tovább olvasta:

A verseny helyszíne: Visegrád.

Időpont: augusztus 8. reggel 7 óra.

Ez éppen a következő nap volt. Tanakodott Miklós, hogyan juthatna el az eseményre. Úgy döntött, hogy gyalogosan indul el, hiszen ezt már megtette régen, amikor Nagyfaluból Pestre ment. Igen ám, de hogy lehet, hogy sehol egy ló, viszont ezen a szürke, középen fehér csíkos úton kerekeken járó valamik mennek maguktól. Egy ilyen meg is állt Miklós mellett. Hősünk megijedt, de amikor megtudta, hogy a kerekес jármű éppen oda tart, ahová ő igyekszik, mégiscsak beprézelte magát az igen szűk helyre. Miközben azon gondolkodott, hogy a ló mennyivel kényelmesebb, már meg is érkeztek Visegrádra.

Miklós nagyon elfáradt a viszontagságos úton, de a lényeg, hogy időben érkezett, és (természetesen) megnyerte a versenyt.

Miután találkozott Fekete Lacival, örömmel állapította meg, hogy ebben a furcsa XXI. Században is vannak erős emberek.

Pintér Norbert 8.a

Találka egy belvárosi kávéházban

Délután 5 óra van. Szürke felhők az égen, belőlük az eső úgy esik, mintha dézsából öntenék.

Szöke, hullámos hajú, markáns arcú nő ül egy 5. kerületi kávéházban. Előtte egy csésze forró gyümölcs tea és némi sütemény. Eltöprengve nézi a zuhogó esőcseppeket, körülötte az emberek elég feltűnően nézik, inkább bámulják őt, a népszerű színésznőt, Hegyi Barbarát.

Kissé kényelmetlenül érezheti magát a sok kíváncsiskodó szempár keresztútjében, de próbál higgadtan viselkedni. Nem is a körülötte lévő emberek zavarják, inkább vár valakire, azért tűnik izgatottnak, felindultnak a jól öltözött híresség.

Nem kell sokáig várakoznia, hiszen az ajtón belépő idegen hölgy egyenesen az ő asztala felé veszi az irányt. Hosszú, abroncsos reformkori ruhában vonul végig az asztalok között, kezében csipkés esernyőt tartva. Nem kis feltűnést kelt ódivatú, hétköznapiak nem nevezhető ruhájában. Megvetéssel figyelik őt, háta mögött mormolás hallatszik ódon öltözéke miatt. Senki sem ismer rá a XIX. század legszebb és legtehetségesebb színésznőjére, Jókai Mór feleségére, Laborfalvy Rózára.

Barbara elésiet, kézcsókkal üdvözlí „kolléganőjét”. Megilletődötten telepednek le az egyik asztalhoz.

-Hogyan utazott, Róza asszony?

-Kedvesem, nem nekem való ez az újfajta városi élet. Egy hintót nem lehet látni az utcákon, engem az úgynevezett „biztonsági öröm” egy alacsony, autónak hívott készülékbe ültetett be. A vonatról inkább ne is beszéljünk. Elképedve vettem tudomásul, hogy az embernek a poggyászát saját magának kell végigcipelnie a peronon. Hiába, már a vasút sem olyan, mint István barátomé volt. Mesélj magadról kedvesem, mit játszottok éppen?

-Tessék elképzelni, éppen az Aranyembert! Hét órától van a premier. Szereztem önnek is jegyet, asszonyom. Eszenyi Enikő rendezi, színházunk igazgatónője, ő írta át a regényt drámává is.

-Ó, ha ezt az uram megérhette volna, angyalom! Nagyon kíváncsi vagyok rá. Jaj, amikor megláttam a nézőtéren az én Móromat! Azt hiszem, a lélegzetem is elállt egy pillanatra. Magával ragadó volt abban a gyönyörű fekete öltönyben. Amikor odajött hozzám, s én tűzhettem ki a szíve fölé a kokárdát, már tudtam, hogy megpecsételődött az egész életem. Ott, a Bánk bán előadásakor -idézi fel régi emlékeit meghatottan Thália papnője. -Isten nyugtassa szegényt. Mondd csak, drágám, a te párod is színházi ember?

-Mondhatni, inkább énekes-zeneszerző. Ne haragudjon, de már 6 óra van. Hamar elszaladt az idő, indulnunk kell, az első színben már jelenésem van.

-Hát akkor siessünk, kislányom.

Egymással karöltve sétálnak ki az épületből, a furcsa páros után mindenki megfordul. Az eső elállt. A kék égen szivárvány látszódik a zsúfolt utca felett. Távolodó alakjuk látszik az októberi napsütésben.

Szepesi Nóra 8.b

New Shakespeare

Történetünk 2008 őszén, egy esős estén a budapesti Vígszínházban játszódik, ahol Shakespeare Sok hűhó semmiért darabját játssza a társulat.

Az egyik emeleti erkély páholyában egy érdekes figura nézelődik zavartan, mint aki nem tudja, hol is van valójában. Az öltözéke is feltűnést keltő, a színházi közönség elegáns öltözéke helyett reneszánsz kori jelmezt visel, mintha csak most csöppent volna ide az 1500-as évekből. Csodálkozva szemléli a csupa pompa színháztermet, a lágy esésű bársonyfüggönyt, mely egyelőre a színpadot rejt. Ámulattal bámulja a mennyezetet, mintha attól félne, hogy a kinti eső mindezt a gyönyörűséget eláztatja. A mennyezetről lelógó hatalmas kristálycsillár valósággal lenyűgözi. A vörös plüssel bevont nézőtér pompája rabul ejti. És az a semmivel összehasonlítható hangulat emlékezteti az ő színházára. Hirtelen egy sötét öltönyös figura lépett emberünk mellé, és leült a mellette levő szabad helyre. Először meghökkent a páholyban lévő fura szerzet láttán, de ezt követően barátságos mosollyal fordult felé.

-Ma igazán nagyszerű élményben lesz részünk, ön is így gondolja?

-Sorry, I can't understand it. Can you repeat it, please?

-OK. Let's continue in English.

Ezt követően a beszélgetés angolul zajlott tovább. Az öltönyös úr bemutatkozott, és újból megismételte az első mondatát, ezúttal angolul. A furcsa szerzet is megmondta a nevét, melyen az öltönyös úr igencsak elcsodálkozott, mivel William Shakespeare nevét hallotta.

-Ez az ön művészneve?

-Nem, ez az igazi nevem. Színházigazgató vagyok a Globe színháznál. Talán ismeri?

-Az angliai Globe? Ki ne ismerné! De hogy kerül ön ide?

-Azt én is szeretném tudni, de nem bánom, mert nagyon tetszik, amit itt látok. Szívesen megvalósítanám ezt a csodát az én színházamban is. Tudja, nálunk a nézőtér fedetlen, és nincs ilyen csodálatos világítás, ezért csak nappal tartunk előadásokat. A színpad kicsi, alacsony, és a nézők sem ilyen csodálatos kényelemben élvezhetik az előadást. Számomra mindez olyan, mintha álmodnék!

És mintha csak végszóra történne: elsötétült a nézőtér, felgördült a függöny, és megkezdődött az előadás. A színpad láttán egy önkéntelen – OH! Ez csodálatos! – hagyta el Shakespeare ajkát.

Ez az előadás felejthetetlen volt minden színházrajongónak, de legfőképpen a múltból idecsöppent szerzőnek, William Shakespeare-nek!

Milu László 8.b

Széchenyi István gróf a mai Budapestre látogat

Különös nap volt 2009. szeptember 28.

Fönn, az égben, a ragyogó csillagok felett Szent Péter lehetőséget adott a XIX. század derekán elhunyt Széchenyi István grófnak, hogy meglátogassa hűn szeretett városát, Budapestet. Átnyújtott neki egy térképet és útjára engedte. Széchenyi tátott szájjal nézte a nyüzsgő várost, a rengeteg autót, buszt és egyéb tömegközlekedési eszközt. Először a Lánchidat tekintette meg. Örömmel tapasztalta, hogy a híd helyel-közzel ugyanolyan, mint volt. Körülnézett, és nagyon csodálkozott, hogy sok-sok más híd is épült a Duna felett. Igaz, azt elkönyvelte magában, hogy az övé a legszebb. A folyón, mely kettészelte a várost, több tucat hajó riogatózott. Az emberek az utcán furcsán bámultak a grófra, ám Széchenyi éppen olyan döbbenetn nézett vissza a mai divatnak megfelelően öltözött nőkre és férfiakra. Következő úticélja a Magyar Nemzeti Bank volt, melyet a gróf mindig is csodálattal nézett. Az intézménybe vezető utcákon át elhaladt egy újságosbódé előtt is. Hiába kereste az ő korában ismert lapokat, most nyomát sem lelte egyiknek sem. Csupa ismeretlen ember szerepelt a címlapokon, (azt már hozzá sem kell tenni, hogy az oldalak színes mivoltára is igen rácsodálkozott). Az újságosbódé után balra fordult, és megpillantotta a bank gyönyörű homlokzatát. Ismerős érzések fogták el, mikor a bejárat felé indult. Egy tábla hirdette, hogy az épületben éppen pénzérme-kiállítás van. Körülnézett. „A XIX. században használatos pénzek” felirata alatt megtalálta az általa már jól ismert papírpénzeket. Tovább indult. A „Mai pénzek” feliratú vitrinben az egyik papíron megpillantotta a saját arcképét.

–Ötezer!- olvasta magának mormolva.

Roppant büszke volt rá, hogy ekkora címleten szerepelhetett. Elégedett arccal hagyta el a bankot. Miután kiért, tapasztalta, hogy besötétedett. Bizony, eltelt ez a nap! Pár perccel később Szent Péter szólította őt, és Széchenyi az égbe szállt.

Barátai kérdezték a csodálatos utazásról, de ő nem sokat árult el nekik, hiszen tudta: ezt mindenkinek személyesen kell átélnie, hogy felfogja annak értékét.

Szabó Réka, 8. b

Budapest felvirágzik

Ez volt az álma Széchenyi Istvánnak, a „legnagyobb magyarnak”.

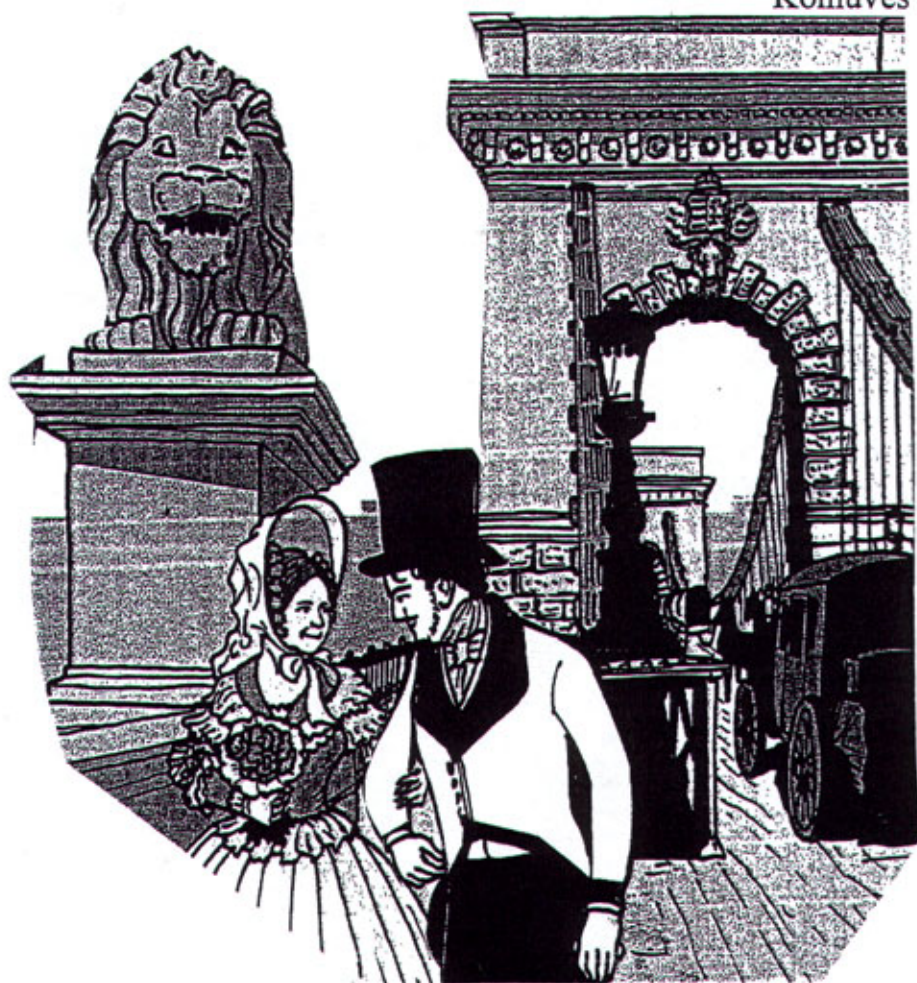
Hogy a közlekedés fellendüljön, Pest és Buda közé hidat terveztetett angol mérnökkel, majd álmát megvalósította, és a hidat fel is építtette. Ez volt az első híd, amely összekötötte a Duna két partját fővárosunkban.

Széchenyi István hosszú távolléte óta 2009-ben tekintett először végig a forgalmas Budapesten. Ámulva látta, hogy bátor „kis” kezdeményezése számos követőre talált, hiszen a nyüzsgő városi forgalom már 10 hídon bonyolódik le.

Csodálkozó elismeréssel vizsgálgatta a combínó villamosokat, a csuklós buszokat, a suhanó járműveket. A gyakori dugók gondolkodóba ejtették, ezért valamiféle földalatti vasúton kezdte törni a fejét. Kísérői azonban megnyugtatták: elmondták, hogy metrószerelvények járnak a föld alatt, és éppen a negyedik vonal építése folyik, (persze csak akkor, ha van rá pénz.) A gróf szemében lelkesedés tükröződött: erre ő jövedelme 1%-kát felajánlaná! T

Továbbutazása előtt szerényen megjegyezte: „A legszebb mégiscsak az első híd.”

Kőműves Márton 8.c

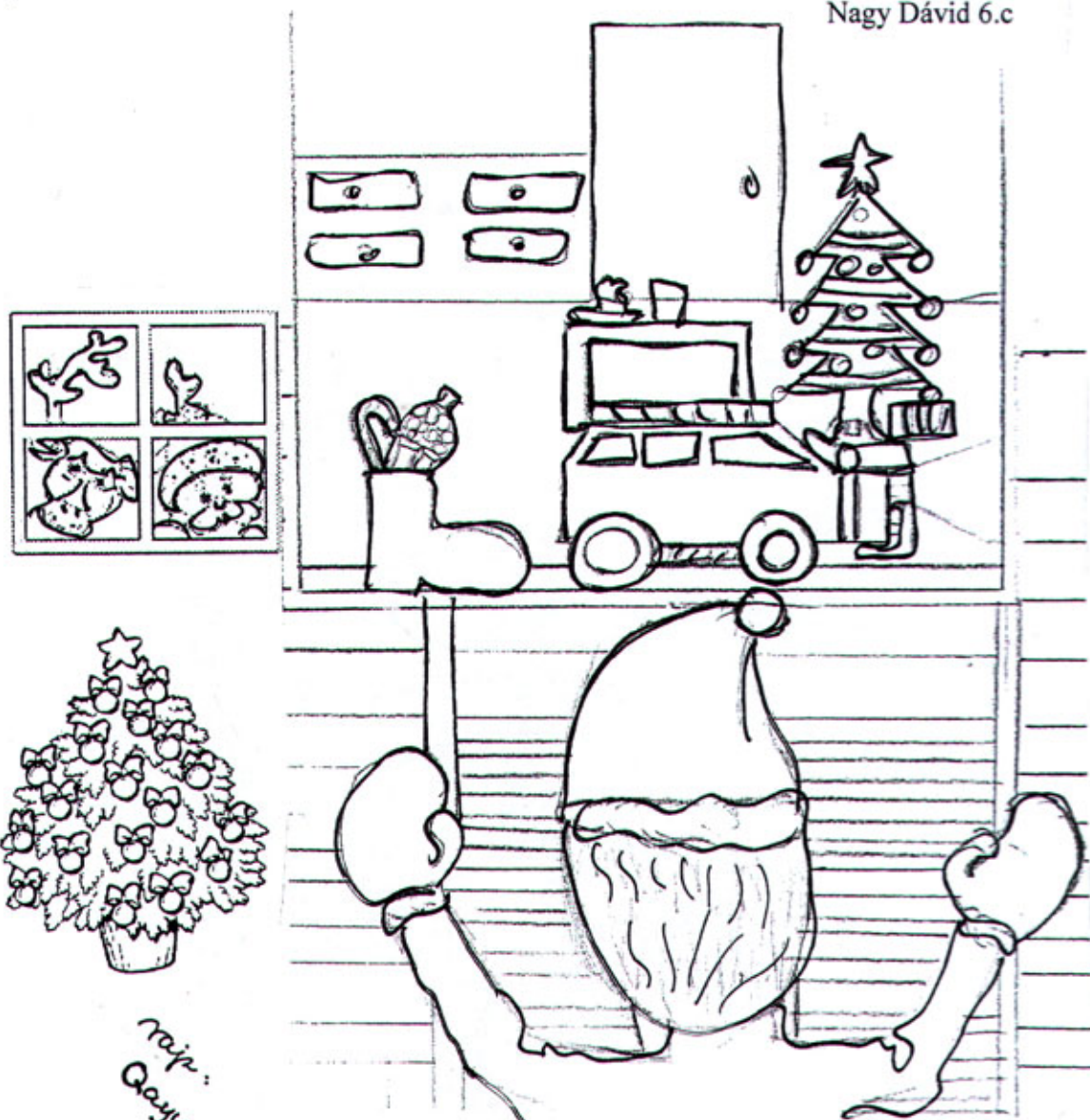
Káposztásmegyer

2001-ben a szüleimmel Budapestre, azon belül Káposztásmegyerre költöztünk. Óvodás koromban nagyon sokat gondolkodtam azon, hogy miért nevezik Káposztásmegyernek. Erre egyszerű magyarázatot kaptam a szüleimtől.

- Ez egy új lakótelep ami korábban káposztaföld volt. Teljes belenyugvással ezt el is fogadtam egészen addig, amíg nem hallottam Békásmegyerről és Angyalföldről. Vajon az előbbi a sok békáról, az előbbi pedig az ott élő angyalokról kapta a nevét?

Káposztásmegyer történetének leírása is azt bizonyítja, hogy a „káposztás” előtagot az itteni káposztaföldekről kapta. A terület 1950-ben került Budapesthez. Azóta rengeteget fejlődött, szépült, épült és én szeretek itt élni.

Nagy Dávid 6.c

rajz:
Qayum Dani

MI LENNE, HA...

(...áram nélkül kellene élnünk?)

Békésy Balázs (8.a) szerint:

Az áram nélküli életnek több hátránya lenne, mint előnye. Nem tudnánk világítani, sötét lenne az utcákon, a házakban. A biztonsági berendezések nem működnének, gyorsan nőne a lopások, betörések száma. A kórházakban a gépek segítségével életben tartott embereknek semmi esélyük nem lenne a túlélésre.

Előnye a tisztább, jobb életkörülményeket biztosító Föld lehetne.

MI LENNE, HA...

(...mesélnének a fák?) Kégl Anna

(4.b) így ír erről:

Az öreg tölgy meséje

Én, az öreg tölgy nagyon szeretem a fakopáncsot, mert kieszi belőlem az élősködőket, akiket én nem kedvelek. A csivitelő madárcák dala a legszebb számomra. Néha megkérem őket, hogy egy szép altató dallal altassanak el. A kis sündisznó és a mókus is nagyon kedves hozzám, napközben velük szoktam cseverészni. Azt viszont nem szeretem, hogy a gonosz róka rajtam szokta élezni a körmét. Ilyenkor rá is szólok, de olyan önfejtő, hogy nem hallgat rám.

Az állatok többségét szeretem.

MI LENNE, HA...

(...megszólalna a kutyám) Korábbi – egybehangzó-vélemények:

*Ne köss meg, mert az olyan lenne számomra, mintha neked kezdeládad összekötöznék! Hadd futkározhassak szabadon!

*Ha erre nincs lehetőség, vigyél le mindennap, hiszen neked is menned kell időnként oda...

*Adj ennem, innom, hiszen én ezt már nem tudom megszerezni magamnak. (Emlékezz csak: te szelídítettél meg valamikor régen.)

*Ne bánts, ne üss meg! Gondold el: egyetlen roppantással összetörhetném a kezedet, de ilyet soha nem tennék, mert annál sokkal jobban szeretlek!

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos döntőjén csupa b-vel kezdődő szóval kellett verset írni. Az alábbi versek is hozzájárultak ahhoz, hogy mindkét csapat megnyerte a versenyt.

Bükkfa büszke bércén

Bicsaklott bokával
Bolgár barátjával
Bükknek büszke bércén
Bandukol bús Bencénk.

Birkák bégetnek,
Békák brekegnek,
Bagoly billeg bükkfán,
Bús Bencénk Botorkál.

Bár birkák bégetnek,
Bár békák brekegnek,
Bükknek büszke bércén
Bandukol bús Bencénk.

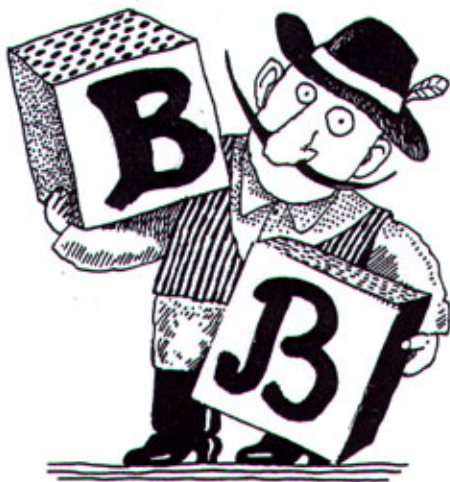
Kovács Júlia 7.b

Bene Bella balladája

Bene Bella bálba billeg
Bársonyban, bíborban,
Bájosan, bután bólínt bent
Bojtját birizgálva.

Bene Bence bandukolt be,
Brácsázott boldogan.
Babázó bakfis búvólte
Bágyadt bánatosan.

Fejes Sára
Tóth Zsófia 8.b

JÓ JÁTÉK A SZÓJÁTÉK!

Péntekenként, délután a napközisek (többek között) rímfaragással, szójátékok kitalálásával is foglalkoznak. Bereczky Dorinával (3. a) és Gyuricza Ágival (4.c) hosszú és kitartó munkával a következőket alkottuk:

Találjátok ki, hogy a sor végi keresztnevekhez mely szavak illenek úgy, hogy rímeljen! Íme a példa:

Siránkozik Orsolya:
Életlen a!
.....! (korcsolya)

Szervusz, Zsuzsi!
Finom volt az?

Nyafog a kis Kinga:
Jó lenne egy.....!

Nem találja Julcsa:
Hol a kamra.....?

No, mi újság, Gábor?
Milyen volt a?

Azt ajánlom,, Endre:
Ügyelj most a!

Kedves, édes Viktória!
Túl szép ez a!

Leng, lobog a zászló,
Örül neki.....

Köszönj nekik, Sándor:
Itt jön három.....

Figyelj ide, Dóra!
Menjünk le a.....!

Örül neki, Julcsi:
Csinos ez a!

Kedves Anna!
Tele a.....?

Figyelj ide, Gizi!
Itt egy zacskó.....

Édes ez a maci!
Ezt dühnyögi.....

Nem megyünk most mi ki!
Ki mondja ezt?.....!

A következő rejtélyes levélben: nem kevesebb, mint 24 fiú- és lánynevet rejtettünk el úgy, hogy a nevek a szavakban, illetve a szavak között bújnak meg. Keressétek meg a neveket!

Kedveseim! Reménykedem. Sajnos, az iroda nincs nyitva, listát nem lelhettek. Lapom talán máris megérkezik, de manapság a posta más, mint régen volt (a maradiak ezt másképp gondolják). Már találtam néhány jelet, a következő levélben ceruzával jelzem. Ma már ti többet tudtok! Egyébként zajlik az élet: itthon áll a bál: intőt kaptam. Ó, ti borzalmas költők! Kár oly könnyen hinni benneteket! (Tudom: a könyvet vedd elő, de zsörtölődés nélkül!)

Oly kár, mennem kell! Majd írok húsvétkor. Nélkületek nagyon kellemetlen. Kell, hogy írjatok!

A karácsonyi kvíz, a rímes játék és a név- kitalálós játék megfejtéseit külön-külön is elfogadjuk. A szépen kidolgozott megoldásokat várjuk december 10-ig (Erzsi néninek kell leadni). A vállalkozó kedvűek alkothatnak hasonlókat, ezt természetesen külön díjazzuk.

Szómagyarázat: zsörtölődés: mérgelődés, bosszankodás.

Végezetül egy igazi gyöngyszem Karinthy Frigyes tollából. Kosztolányi Dezső nevét rejtette el a következő mondatban: (a hosszú és rövid magánhangzók egynek számítanak)

„Jó itt a **KOSZT, Ó LÁNY, IDE**
ZSÖrtölődés nélkül jöhetsz bármikor!”

VICCEK, POÉNOK, ARANYMONDÁSOK

-Hogy nevezik a csapatokban
kószáló macikat?
-Bandamacik.

-Hogy nevezik a barátságtalan
kutyát?
-Undog.

-Hogy hívják az álarcos rókát?
-Zorróka.

-Hogy hívják Hortobágyon a
rendőrkutyát?
-Pulice.

-Miért nincs a leopárdnak
jogosítványa?
-Mert sohasem áll meg a zebránál.

-Melyik majom játszik hangszeren?
-A zongorilla.

-És melyik köszön el?
-A pápávián.

Vicces hasonlatok:

Úgy meg vagyok zavarodva, mint
vasorrú bába a mágneses viharban.

Úgy hiányzik ez a dolog, mint
lufinak a nyílzápor.

-Mi a neve a rossz autószerelőnek?
-Bekő Tóni.

-Miért van ormánya az elefántnak?
-Hogy ne hirtelen kezdődjön az a
nagy állat.

A cápáról azt tanultuk, hogy embert
ugyan nem eszik, de nem lehet
megbízni benne.

A fecske egy költöző madár, olyan,
mint a gólya, csak sokkal kisebb, és
egyáltalán nem hasonlít rá.

Az őserdő olyan terület, ahova
emberi kéz még nem tette be a lábát.

Amikor az ellenség keze betette a
lábát, a táborban lábra kapott a
fejetlenség.

-Hogyan ébreszti Hófehérke a hét
törpét?
-Seven up!

-Miért a kutyát küldik el újságért?
-Mert a macskák Whiskas-t
vennének.

Két régész dicsekszik. Az egyik így
szól:

-Képzeld, Rómában, a Colosseum
környékén a föld alatt kábeleket
találtunk. Tudod, mit bizonyít
ez? Hát azt, hogy a régi rómaiaknak
már volt telefonjuk!

-Az semmi!-tódítja a másik-mi
Görögországban végeztünk
ásatásokat, és nem találtunk semmit!
Tudod, mit bizonyít ez?
-???

-Hát azt, hogy a régi görögöknek
már mobiltelefonjuk volt!

Igaz is: „A mobiltelefon feltalálása
előtt elmondatlan volt ez a sok
beszélgetés, vagy most fölösleges?”
(Ungár Róbert)

-Mi a különbség az óra és a térkép
között?

-Az órán ott van dél, ahol a térképen
Észak.

Ha ezt a madarat elkészítitek, hangulatos dísz lehet a lakásnak vagy a fenyőfának. Vágjátok ki a figurát a kontúrvonal mentén, és készítsétek el a minta szerint!

